

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 103 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Folketingets næste Møde afholdes i Aften Kl. 8 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Mødet hævet Kl. 5¹⁰.

132. Møde.

Torsdag den 31. Marts Kl. 8.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Bramsnæs): Under Debatten i Eftermiddags er der gjort en Del Bemærkninger om Tillægsbevillingslovens økonomiske Resultat og i Forbindelse dermed om det økonomiske Resultat af den Finanslov, der nu er vedtaget af Rigsdagen. Med Hensyn til Tillægsbevillingslovens økonomiske Resultat er der fremsat Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om Sandsynligheden af, at der vil blive økonomisk Balance i det Finansaar, Tillægsbevillingsloven vedrører. Jeg har egentlig ikke stort at føje til de Udtalelser, der er fremsat om dette Punkt,

for det synes mig, at de nogenlunde rammer det rigtige, og det er dette, at der er et Haab om, at indeværende Aars Finans-økonomi kan slutte med en positiv Balance, det vil altsaa sige, at det samlede Resultat af Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Indtægter og Udgifter skulde blive positivt, altsaa et Overskud; der er et Haab derom, men det er ikke et Haab, som der er særlig megen Sikkerhed for, hvad der jo for øvrigt sjældent er, naar man kun kan tale om Haab. Jeg for mit Vedkommende har altid tidligere, naar dette Spørgsmaal har været drøftet, sagt, at jeg ventede, der vilde blive nogenlunde Balance for indeværende Aar; om der til Slut vilde blive et lille Minus eller et lille Plus, vilde jeg ikke anse for afgørende, naar blot det samlede Resultat holdt sig nogenlunde ved Balancen. Og disse mine tidligere fremsatte Synspunkter var det jo i det allervæsentligste, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Som det nu ligger, er der et Underskud paa disse to Bevillingslove, men Erfaringen viser jo, i Regelen i hvert Fald, at et saadant Underskud kan forsvinde, eventuelt formindskes, idet Regnskabet plejer at vise et bedre Resultat, end de to Bevillingslove tilsammen. Men jeg er dog enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som gjorde den Bemærkning, at dette mere er Tilfældet, dette sker mere hyppigt i opadgaaende Tider end i nedadgaaende Tider, og derfor er Sandsynligheden for en Bedring gennem den Bevægelse, der kommer til Udtryk i Forskellen mellem Regnskab og Bevillingslove, formentlig noget mindre denne Gang, end den plejer at være.

Hvis det lykkes at skabe en saadan relativt god Balance, som vi haaber at opnaa, vil det ske trods meget betydelige Belastninger i Aarets sidste Halvdel, som intet Menneske kunde forudse, og som man derfor heller ikke paa Forhaand kunde træffe Foranstaltninger imod. Saadan en Ting, som at de udenlandske Statsgældsrenter har maattet betales med en 4—5 Mill. Kr. mere end beregnet, virker jo overordentlig tungt. At hele Krisen har haft en betydelig Indflydelse paa Statsbanernes Økonomi, vil ogsaa enhver kunne forstaa, og det er allerede fremhævet enkelte Gange under Debatten i Eftermiddags, at herigenem er der kommet en ny Belastning paa ca. 5 Mill. Kr., en Belastning, som ikke vilde være kommet, hvis ikke de særlige Kriseforhold var kommet til. Jeg nævner